

Истински духовенъ човѣкъ е онъ, който си и повече топлина въ чувствата си, за да се освободите отъ недоволството. Дето има недоволство, тамъ има тъмнина и димъ. Гледайте широко на свѣта, на всичко, което става около васъ. Не мислете, че вашите разбирания сѫ най-прави. Не се стремете да обърнете хората, да мислятъ като васъ. Не е нужно всички хора да мислятъ по единъ и сѫщъ начинъ. Вложете въ човѣка импулсъ, да се свърже съ разумната природа, която носи принципите и законите на вѣчността. Стремете се къмъ великите закони на Битието, а не къмъ личните разбирания на хората. Стремете се къмъ великата доброта, а не къмъ добротата на човѣка, която ту се намалява, ту се увеличава. Истински добриятъ човѣкъ остава вѣренъ на себе си. Той не се подава на външните условия.

Единъ отъ учениците на древните окултни школи отишълъ при своя Учителъ да го питатъ, какво представя животъ и какви закони го управляватъ. Учителътъ не отговорилъ направо на зададения въпросъ, но казалъ на ученика си: Иди въ свѣта, дето ще срещнешъ трима души — воененъ, браминъ и адептъ. И на тримата ще ударишъ по една пlesница. Следъ това ще се върнешъ при мене. Ученикътъ срещналъ военния, ударилъ му една пlesница, но докато се готвѣлъ да се отдалечи, военниятъ му ударилъ две пlesници и го повалилъ на земята. Следъ това той срещналъ единъ браминъ, който се молѣлъ на Бога. Ученикътъ се приближилъ къмъ него и му уда-